Anul II Nr. 405 | Exemplarul lei 300 | Joi 18 Iulie 1946

SPORTUL popular

Uzini de oțel și oameni de oțel

Orașul Reșița este sediul celei mai importante industrii metalurgice din țară. Mii de muncitori lucrează aici în industria de bază a României, în industria grea. Ei forjează astăzi armele păcii. Cuptoarele Siemens-Martin, retortele Bessemer și turnătoriile de fontă, produc oțelul care servește pentru fabricarea șinelor de cale ferată, pentru piesele uneltelor agricole, pentru traversele construcțiilor și pentru tabla mlădioasă a cutiilor de fier.

Această uzină a creat orașul Reșița care nu este altceva decât aglomerația locuințelor muncitorilor metalurgiști. Vecinătatea minereului de fier, căldura topitoriilor și zângănetul metalic a laminoarelor a produs o categorie de muncitori conștienți de rolul atotputernic al muncii productive. Oameni de oțel, avantgardă a poporului.

Muncitorii dela Reșița grație regimului democratic care a început cu ziua de 6 Martie 1945, au căpătat parcă aripi. Au putut să înceapă munca de ridicare culturală a marei familii sindicale dela aceste uzine. Muncitorii au înțeles, că de acum înainte ei muncesc pentru țara lor, pentru țara tuturor românilor și nu numai pentru buzunarele unor boeri străini de popor.

Conducătorii sindicatelor din Reșița au înțeles din timp importanța mișcării sportive muncitorești și au desfășurat o activitate prodigioasă pe baza tradițiilor sportive existente la Reșița.

Așa s'a întâmplat ca sportivii proveniți din rândurile muncitorilor reșițeni s'au putut releva nu numai prin numărul impunător de practicanți ai sporturilor, dar și prin calitatea performanțelor sportive. Atleții muncitori ai Reșiței au obținut rezultate excelente și foarte buni s'au dovedit luptătorii, boxeurii, gimnasticii și jucătorii de ping-pong. In aceste ramuri de sport Reșița s'a situat în fruntea centrelor sportive din țară.

Din partea lor proprie, dând bani din salariul abia suficient și prea puțin ajutați de patron, reșițenii au creat o mișcare sportivă pilduitoare pentru toate centrele muncitorești din România.

Hotărârea Resortului Sindical O. S. P. și a Federației de Atletism consfințește această stare de lucruri, desemnând Reșița drept locul de disputare a **„primelor campionate naționale sindicale de atletism"**. Energia cu care clasa muncitoare din C. G. M. a îmbrățișat atletismul, continuând astfel o tradiție sportivă clasică și proprie claselor cu conștiința rolului lor istoric, este o dovadă pentru maturitatea sportivă a mișcării muncitorești din România. Atletismul este sportul ideal pentru regenerarea fizică a muncitorului angrenat în munca încordată și fără de răgaz a reconstrucției. Iar faptul că seria campionatelor naționale sindicale începe cu atletismul este o alegere fericită, care garantează atingerea obiectivelor propuse mișcării sportive muncitorești.

Privirile tuturor sportivilor din sindicate se îndreaptă în aceste zile spre Reșița acolo unde se vor disputa campionatele naționale sindicale de atletism. Va fi o zi de sărbătoare a muncii și a sportului. Data aceasta va rămâne în istoria sportului românesc.

F. R. N. a fixat

Lotul selecționabililor bucureșteni pentru matchul triunghiular București—Cluj—Timișoara

Eri în ședința Federației Române de Natație s'a fixat următorul lot de înnotători, înnotătoare și jucători de waterpolo care vor participa la matchul triunghiular de natație

BUCUREȘTI-TIMIȘOARA-CLUJ

Slăvescu, Dumitrescu, Tripa, Marinel, Popescu Gh., Patrichi, Munteanu, W. Eminger, Petit Richard, Scordaliu sau Beer Carol, Mărgineanu Nutzi, Nicolescu Henriette, Fulvia Grigorița sau Mimi Pruncu, Stein, Radu Grigore, Vasiliu C., Satmari, Fischer P., Levita, Iacobini, Vogel A., Freund, T. Kranz și probabil d-nul comandor Dumitrescu.

Unele schimbări în privința acestor selecționabili ar putea să survină după disputarea „Cupei Amiral Coandă", care va fi criteriu de selecție pentru unii înnotători.

Plecarea se face Joi seara cu rapidul de Cluj.

Din fotoliul său

Mike Iacobs dirijează calm și cântărește în dolari pe marii boxeuri ai lumii

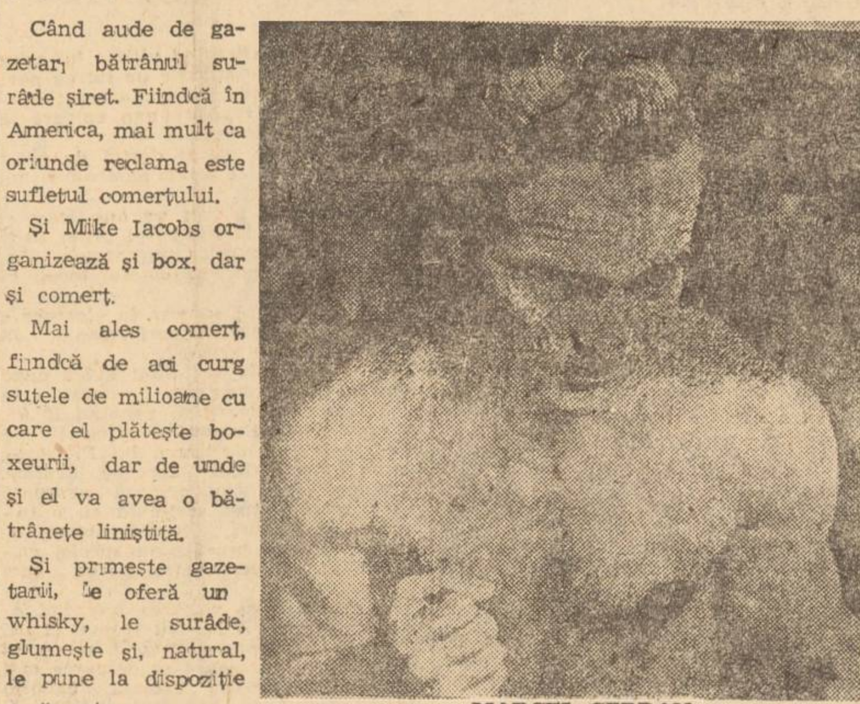
Bătrânelul îl cheamă pe Cerdan la New-York și e interesat mult de Medina

Cerdan-Tony Zale și Medina-Ortiz în perspecitvă

Ascensoarele în America sunt mult mai rapide ca la noi.

Desigur, nu au timp să urce așa, molcom ca și când ar trage dintr'o pipă fiindcă ele urcă sus, mult prea sus... etajul 40, 50, 60...

Așa că, la biroul lui „Mike" de la etajul 8 ajungi, repede, mult prea repede.

MARCEL CERDAN

Când aude de gazetari bătrânul surâde șiret. Fiindcă în America, mai mult ca oriunde reclama este sufletul comerțului.

Și Mike Iacobs organizează și box, dar și comerț.

Mai ales comerț, fiindcă de aci curg sutele de milioane cu care el plătește boxeurii, dar de unde și el va avea o bătrânețe liniștită.

Și primește gazetarii, le oferă un whisky, le surâde, glumește și, natural, le pune la dispoziție amănunte.

Lui Mike Jacobs nu-i place „chewing-gum", dar își mestecă totuși... dinții

La biroul său enorm cu 3 telefoane și oarecare desordine, Mike Iacobs, îmbrăcat în gris, nu pare să fie deloc american.

Mai ales organizator american.

Nu fumează din enorma țigare, așa ca oricare om american de afaceri care se respectă, și nici nu mestecă veșnicul „chewing-gum".

In schimb Mike mestecă dantura lui Nu-l întrebați de ce, fiindcă vă va spune despre tinerețea lui când, în vreun colț de ring încrucișa mănușile și când o lovitură două, îi va fi șubrezit dantura ce acum se clatină, și pe care el, zeflemist, o desconsideră și îi spune „chewing-gum".

Și de aci din biroul dela etajul 8, Mike Iacobs, dirijează maiestos pe marii boxeuri ai lumei și le oferă și dolari.

Dar mai ales dolari fiindcă învingător sau învins, bursa rămâne bursă.

Așa vrea dirijorul:

Cerdan va trece Oceanul și va întâlni e Tony Zale

Dinapoia ochelarilor Mike aruncă priviri sprintene. Un gazetar francez îi spune de Cerdan și un surâs îi apare pe față.

„Da, da am auzit lucruri bune despre marele nostru campion. I-am urmărit matchul cu Willians.

Aș fi curios să-l cunosc.

Și- ofer chiar un match aci la New-York.

Tony Zale sau Rockye Graziano?

La New-York, la 27 Iulie, Tony Zale își pune titlul în joc în fața lui Rockye Graziano.

a. neagu

(Continuare în pag. 3-a)

Turul ciclist

și vecinii noștri

București - Piatra Neamț - Cluj - Arad - Timișoara - Craiova - București. Punctele acestea pe hartă nu alcătuesc numai Turul României, ci în acelaș timp conturul real și permanent al Țării Românești. Circuitul acesta ciclist, menit să fie imortalizat în istoria noastră sportivă, e totuși ceva mai mult. El va însemna spre mândria tuturor sportivilor din țara noastră: consfințirea simbolică și solemnă a hotarelor românești. Clujul și Oradea orașe deapururi românești vor primi cum se cuvine pe cicliștii noștri, nu numai drept răsplată pentru sârguința și entusiasmul cheltuite în acest tur, ci și ca urmare a credinței certe că întoarcerea orașelor din Transilvania de miază noapte la patria mamă, e pentru totdeauna. Căci anul acesta primul Tur al României Democrate este și Turul Unității Românești.

Dar unitate fără înțelegere nu poate exista. Iar unitatea fără stabilitate e iluzorie. Izvoarele unității noastre nu pot fi decât buna viețuire a popoarelor dinăuntrul țării, convietuirea caldă și prietenoasă cu popoarele vecine. In această privință noi sportivii români putem fi într'adevăr mândri de opera înfăptuită de organizația Sportului Popular. Sportul ambasador modern și eficace al prieteniei dintre popoare, a dat un sprijin activ în spargerea ghieții, în reluarea legăturilor amicale dintre noi și vecinii noștri. Faptul acesta. primul Tur Ciclist al României Democrate îl va dovedi mai mult decât oricare altă competiție sportivă. Pentrucă alături de cicliștii noștri vor lua parte, sperăm, invitați fiind, reprezentanți ai sportului cu pedale din U.R.S.S., Franța, Jugoslavia, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Albania. Primul Tur Ciclist al României Democrate va fi astfel Turul înfrățirii internaționale sportive.

E un fapt de mare preț care nu trebue să lase neimpresionată conștiința sportivilor noștri. Pentrucă urmările vor fi importante și semnificația la fel.

Căci faptul acesta înseamnă în primul rând reintrarea definitivă a României în circuitul sportiv internațional. Zorile deschise astfel sportului nostru nu pot fi decât optimiste, căci termenul de desvoltare a sportului nostru nu poate fi decât cel al continuului schimb de valori sportive cu străinătatea. Sportul nu se poate desvolta bine din punct de vedere tehnic dacă nu e aerisit, și programarea mereu a acelorași competiții între aceiași adversari creiază o atmosferă îmbâcsită. Deaceea Turul Ciclist al anului acesta este un uriaș eveniment sportiv nu numai prin amploarea și semnificația ci și prin perspectivele sale de viitor, prin posibilitatea de a fi un factor important de regenerare a sportului luat în bloc.

Și toți acești sportivi din țări nenumărate cari vor veni să alerge pe șoselele și pe drumurile noastre de munte nu vor ține ochii închiși și urechile astupate. Ei vor vedea frumusețile țării noastre și pe oamenii țării. Ei vor afla cum se trăește și se muncește la noi, cum se reface țara și se consolidează democrația nouă. Dela 6 Martie multe au fost realizările guvernului democratic întru întărirea cuceririlor populare câștigate cu greu dar sortite a nu fi date niciodată din mână, dar în acelaș timp s'au întețit și calomniile și răstălmăcirile menite să falsifice cunoașterea realității românești. Turul Ciclist va fi astfel un prilej ideal de a cunoaște în mod real ce se realizează în țara noastră, munca uriașă cheltuită de muncitori în opera de reconstrucție a țării, toate acestea în pofida minciunilor nerușinate pe cari reacțiunea românească nu se sfiește să le împrăștie peste hotare. Primul Tur Ciclist al României democrate va fi pentru sportivii români ca o oglindă în care se va reflecta imaginea reală și pură a României adevărate și active. Pentrucă toți să plece dela noi în țara lor, cu o cunoaștere adecuată și justă a realităților românești.

REFLECȚII

pe marginea unei gale de box

PENTRU TINE BOXEUR...

după ce-ai terminat matchul, calificativul valorii tale intrinsece ți-l dă masa juriului dar acest calificativ e valabil pentru o gală.

La cealaltă vei primi altul.

Dar nota pe care ți-o dă publicul, e valabilă pentru una, două, mai multe gale sau pentru totdeauna.

In prețul biletului, spectatorul aplaudă sau acuză, te ridică sau te coboară.

De aceea, e mai valabilă prețuirea publicului, fiindcă azi ești notat de un judecător, mâine de altul, însă atât timp cât vei boxa, gală de gală, această prețuire este o notă pe care ți-o dă acelaș public.

Și dacă-l decepționezi odată, greu îți răscumperi greșeala.

PUBLICUL A APLAUDAT...

pe Andrei Costescu, fiindcă acesta a luptat cu un titan și a vrut tot timpul să fie la înălțimea luptei.

Desigur, Andrei Costescu de la primul gong pornise ca victimă.

O știa el, știa și Chiriac și publicul.

Chiriac a lovit puternic, repriză de repriză fața lui Costescu. Cu un ochi închis, Costescu a continuat totuși și dacă arbitrul nu întrerupea lupta, el ar fi mers până la gongul final.

Fiindcă a înțeles să lupte până la urmă, chiar în condiții inegale și să prețuiască adversarul, dar mai ales publicul, care a plătit să-l vadă.

Spectatorilor le-a plăcut aceasta.

De aceea, la sfârșit, l-au aplaudat pe Andrei Cotescu, așa cum a meritat.

TITU SARBATOARE A GREȘIT...

fiindcă el nu știe și nu l-a învățat probabil nimeni, că sportul

(Urmare în pag. III-a)

Corespondență întâmplătoare

Un oraș uitat: BAIA MARE

unde instalațiile sportive abundă iar matchurile au farmecul lor

COLABORATORUL NOSTRU SEBASTIAN SAFIANU INTREPRINDE ACTUALMENTE O EXCURSIE IN MUNȚII NORDICI AI ȚARII. CU RANIȚA IN SPATE, CU ELANUL TINEREȚII IN VARFUL BOCANCILOR, A PORNIT SA CUCEREASCA INALȚIMI NECUNOSCUTE.

DIN PRIMUL SAU POPAS, LA BAIA MARE, NE TRIMITE IMPRESIILE SALE INTIME, PREGNATE DE SIMȚUL GAZETARESC INSUȘIT IN REDACȚIE. LE VOM REDA, PENTRU SAVOAREA LOR. IATA DECI O:

CORESPONDENȚA INTAMPLATOARE

BAIA MARE, 11 Iulie 1946

Vă spun drept că am auzit și mai ales am citit multe despre viața sportivă din Ardeal, dar nu m'ași fi așteptat ca într'un oraș ca Baia-Mare, care nu are decât 18.000 locuitori, să găsesc un teren de foot ball, un stadion, un bazin de înnot, terenuri de volley, basket, tennis, etc. și viața sportivă să fie un lucru la fel de important ca și meseria, mâncatul sau dormitul.

Orașul în genere este foarte liniștit.

Zilele mi le petrec mâncând și făcând sport. Cred că în viața mea n'am avut o poftă de mâncare mai mare ca aici. Lucrurile sunt foarte ieftine, (1000 lei o prăjitură, 2000 lei un kg. de piersici (intră 3 bucăți la kilogram), 1000 lei kg. de pere, 6.000 lei kg. carne de porc, etc.) și se găsesc din belșug, fără cartelă.

Cât timp nu mănânc, fac sport, iar în mod foarte serios. In fiecare dimineață mă duc la strand, care e foarte frumos și are marele avantaj că apa se schimbă într'una. Aci l'am cunoscut pe campionul de înot Ali Lajos, care nu știu ce a văzut în mine, dar știu că mă „freacă" într'una. Așa bunăoară m'a pus să traversez bazinul de 20 de ori în tempo de

(Urmare în pag. III-a)

Chicago are 6 footballiști italieni!

MILANO (Sportpress). — Lansarea footballului în Statele Unite nu mai este un mit. D. Clemente, delegatul unei societăți italiene de football din Chicago a sosit la Milano pentru a recruta 6 buni jucători amatori.

De-abia s'a răspândit svonul și 500 candidați italieni s'au prezentat. Fără îndoială, America este încă visul europenilor!

Un nou adversar pentru Moina

SPRINTERUL ENGLEZ BAILEY A ALERGAT 10 sec. 5/10 PE 100 m.

In cadrul unui concurs atletic cu caracter internațional, disputat la Anvers (Belgia) atleții englezi au realizat o serie de performanțe excelente. Astfel tânărul săritor Patterson a trecut 2 metri la înălțime, realizând cea mai bună performanță a anului.

Deasemeni sprinteurul Bailey a alergat 10 sec. 5/10 și 21 sec. 6/10 pe 100 m. plat și respectiv 200 m. plat.

La 400 m. plat englezul Wint a acoperit distanța în 48 secunde, în timp ce Barthels (Luxemburg) a alergat 1 min. 57 sec. 9/10 pe 800 m. iar Reiff (Belgia) 3 min. 54 sec. 8/10.

Cu ocazia aceasta s'au înregistrat câteva noi recorduri.

Heirendt (Luxemburg) 15 min. 05 sec. 6/10 la 5000 m. plat.

Verhaes (Belgia) 42 m. 71 cm. la aruncarea discului.

La Sofia

Echipa masculină de gimnastică s'a clasat la locul trei

Drăghici, Kerekeș și Moldovan cei mai buni români

AM RELATAT IN NUMARUL NOSTRU DE IERI — PE SCURT — CATEVA DIN ASPECTELE TEHNICE ALE BALCANIADEI DE GIMNASTICĂ DELA SOFIA, SCOȚAND IN EVIDENȚA COMPORTAREA EXCELENTĂ A ECHIPEI NOASTRE FEMENINE.

Deși România a câștigat patru titluri din cinci, pe echipe, totuși nu s'a clasat decât la locul trei.

O explicație am găsit-o în faptul că la bară, trei dintre concurentele noastre au avut câte un accident, totalizând astfel un foarte redus număr de puncte.

Adăogând lipsa din echipă a uneia dintre cele mai bune românce, d-na Corobeanu, îmbolnăvită cu puțină vreme înainte de plecarea echipei, ne dăm ușor seama că România, fără aceste mici — dacă vreți mari — farse jucate de implacabila soartă, reușea ușor să se claseze în primul loc.

Comportarea noastră

Succesul obținut de fetele noastre, curentul de simpatie pe care l-au creat în rândurile spectatorilor bulgari și ale concurenților străini, nu au reușit să ridice moralul echipei masculine, care asista, fără putința de a interveni, la desfășurarea probelor. Accidentul fetelor la bârnă a demoralizat în mare măsură pe reprezentanții noștri.

Calitativ, echipa nostră femenină a fost cu mult superioară adversarelor.

In timp ce acestea din urmă executau figuri mai mult spectaculoase decât tehnice, exercițiile echipei române au uimit prin greutatea lor și prin siguranța cu care au fost executate.

Talentul s'a unit cu virtuozitatea, oferind atât juriului cât și spectatorilor momente de neuitat.

Echipa masculină s'a găsit pusă în fața unor adversari superiori. Comportarea ei a fost însă foarte corectă.

Străduințele depuse de reprezentanții noștri au fost recunoscute și prețuite ca atare de către cei care au fost de față.

Adversari mult superiori

In timp ce noi selecționam echipa națională din 15 concurenți, Jugoslavia și Bulgaria făceau acelaș lucru dintr'un număr ce depășea cu mult 200. Atât, și este suficient pentru a ne închipui diferența de pregătire.

Incă un element intervine — și el este acel care a cântărit mai mult în balanța rezultatelor. Echipa Bulgariei a avut în componența sa patru profesori de educație fizică, absolvenți ai academiei din Buda-Pesta. Jugoslavii s'au bucurat de serviciile a cinci profesori de educație fizică, cei mai mulți având la bază școala germană.

Comparația nu este greu de făcut. In timp ce cele două țări vecine beneficiau de serviciile unor oameni bine pregătiți, noi prezentam opt din cei 15 gimnaști pe care-i avem în țară. Noi am opus pregătirii străinilor talentul. Cei mai mulți dintre gim-

Mihail Epuran

(Continuare în pag. 3-a)

Echipa națională de gimnastică: Dela stânga la dreapta: Brell Adalbert, Albert Ion, Vasile Moldovan, Batis Andrei, Mihail Vlaicu, Andrei Kerekeș, Francisc Drăghici, Iosif Tőkeș. Conducător d. Ștefan Petrescu

SANDU ION clasat în prima serie a cocoșilor francezi

Familia Famechon: doi campioni și un challenger

Federația franceză de box a publicat recent un clasament al profesioniștilor, valabil dela 1 Iunie 1946.

Surpriza acestui clasament ne-o furnizează categoria cocoș. Campion: *Théo Medina*. Prima serie: *Valentin Angelman*, (învinsul lui Lucian Popescu — 1930, Toma Aurel — 1936 și Panaitescu Zigoto — 1938), *Georges Mousse* (învinsul recent al lui Sandu Ion) și alții.

Surpriza vine deabia acum: singurul străin trecut în prima serie a categoriei cocoș este SANDU ION, care se dovedește astfel un demn reprezentant al țării peste hotare.

Lipsește în schimb Poppy Dicico, fost campion european la categoria cocoș.

La categoria pană, întâlnim în prima serie un alt străin care ne este bine cunoscut: Austriacul *Ernst Weiss*, fost campion european la categoriile muscă, cocoș și pană și învingătorul lui Lucian Popescu.

Cei trei frați *Famechon* sunt o minune a boxului francez. Doui campioni (*Emile* la muscă și *Raymond* la pană) și unul clasat în prima serie (*André* la ușoară) iată palmareșul unei prodigioase familii de pugiliști.

Un nou record mondial de natație stabilit la Moscova

MOSCOVA, 16 (Ofpress). — Cu prilejul concursurilor de natație dela Moscova, echipa de stafetă a Moscovei a stabilit un nou record mondial pe 4 x 100 metri liber, realizând un timp de 3 min. 53,7 sec. și doborînd vechiul record deținut de echipa universității din Yale (Statele Unite) — 3 min. 54,5 sec.

Componenții echipei sovietice au reliat următoarele timpuri: Meșkov—57,5 sec., Liebel — 58,9 sec., Pustiakov — 59,3 sec. și Ușakov — 58 sec.

Două atitudini ale arbitrului E. Hengherson în timpul matchului Lessnevitch — Freddie Milles.

NOTE LA ZI

Ziarist în vacanță

N'am mai scris nimic, de multă vreme. Ceva a turburat armonia și liniștea pe care reușisem să o păstrez în suflet prin vălmășagul haotic de evenimente și de gânduri ce caută o ieșire, o evadare spre înțelegere, spre claritate.

Dar n'a durat mult. Armonia s'a restabilit; de data aceasta mai senină, mai olimpiană. Și în calmul clipelor de odihnă am simțit din nou un tremurat în suflet, în mână.

Răsfoiesc ziarele. Nu-mi pot fixa ochii și atenția asupra nici unui titlu. Sunt prea multe știri în lumea asta. Uneori simți nevoia să nu știi nimic, să fii sigur. Dar nu după multă vreme dorești să dai drumul gândurilor care s'au sbătut singure.

Stiloul alunecă mai sigur pe suprafața încă albă a hârtiei. Curând aceasta va lua — pentru alții — un aspect banal... câteva rânduri scrise. Poate că eu le dau prea mare importanță. Nu știu. Mă simt totuși mai bine. Nu mai sunt singur!

Filosofie sportivă

Incepem să ne eliberăm de povara prejudecăților. Cine le-a dat ființă? E greu de spus dar nu chiar imposibil. Umanitatea a străbătut în lunga — sau dacă vreți, în scurta — existență etape care i-au oferit cununi de lauri sau au lăsat-o să întrevadă întunericul neființei.

Astăzi încercăm să ne ridicăm ochii din acest întuneric. Incercăm să privim în spre soare. Ne orbește încă, dar în curând îl vom privi drept, fără să clipim.

Incepem să fim mai încrezători în forțele noastre, mai optimiști în viitorul care ni se dărue și care așteaptă numai să fie cunoscut.

Sportul nostru începe să aibă o doctrină, o filosofie. Câteva puncte luminoase încep să se lărgească. Vom forma în curând constelații, un univers întreg.

Se agită idei, se discută probleme. Sportivi, conducători gazetari, scriitori sau filosofi, toți sau aproape toți — își dau seama că la temelia acestei activități fizice stă un complex de principii ce nu pot fi ignorate. Filosofia sportului e filosoia însăși a vieții.

Congresul Sokolilor

Zi de zi viața sportivă reintră în normal. După ani lungi și grei de suferință, tineretul european renaște la o nouă viață, mai curată, mai senină, mai puțin cadențată, dar mai intensă și mai ales mai morală.

Energiile acestui tineret trebuesc canalizate. Ele sunt solicitate de bunurile culturale care s'au distrus, de ideile luminoase care n'au fost uitate de toți, care nu puteau fi gândite fără primejdie.

Acest tineret are nevoie de o viață nouă, organizată. Trebue educat sau reeducat în spiritul umanității întregi.

El pare că și-a înțeles misiunea sa. Își cunoaște obligațiile care le are față de el, de națiune și față de întreaga lume. Luciditatea se unește de data aceasta cu energia și cu voința spre mai bine.

Peste doi ani, în 1948, Capitala Cehoslovaciei va găzdui sărbătorește primul congres de după războiu al Sokolilor. Tineret din toate țările a fost invitat să ia parte activă la acest congres, care nu e numai al Sokolilor, ci al întregului tineret. România a fost invitat și a primit cu bucurie cinstea ce i s'a făcut.

Tineretul nostru, tot ce avem mai reprezentativ, va participa la unul din cele mai mari evenimente sportive ale acestei decade. Va strânge mâna care i se întinde cu prietenie și încredere.

M. E.